

DPH 2025

zákon s přehledy

- *úplné znění zákona se zvýrazněním změn*
- *188 stručných a názorných přehledů a 9 příloh*
- *vrácení odpočtu u neuhrazených pohledávek*
- *změna místa plnění u online akcí*
- *nová pravidla pro registraci*
- *prodej zboží na dálku*
- *režim pro malé podniky*

Jiří Dušek

DPH 2025

zákon s přehledy

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Edice Účetnictví a daně

Ing. Jiří Dušek

DPH 2025

zákon s přehledy

Vydala GRADA Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

tel.: 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9900. publikaci

Realizace obálky Vojtěch Kočí

Sazba Jan Šístek

Odborná redaktorka: Ing. Michaela Průšová

Počet stran 320

Dvacáté druhé vydání, Praha 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025

Vytiskla tiskárna Typodesign s.r.o., České Budějovice

© GRADA Publishing, a.s., 2025

ISBN 978-80-271-7773-8 (pdf)

ISBN 978-80-271-5664-1 (print)

Obsah

Seznam přehledů DPH 2025	6
Úvod	9
Seznam zkratk	10
Přehled nejdůležitějších platných i připravených změn v DPH	11
Zákon o dani z přidané hodnoty	12
Přehledy schémat	123
Přílohy:	
č. 1 Seznam zemí EU	306
č. 2 Daňová identifikační čísla členských států EU	307
č. 3 Zálohové faktury při změně sazby daně	308
č. 4 Přiznání k DPH	309
č. 5 Souhrnné hlášení k DPH	310
č. 6 Evidence pro daňové účely podle § 44 odst. 4 a § 100 odst. 6	311
č. 7 Elektronicky poskytované služby	312
č. 8 Poskytnutí služeb souvisejících s nemovitostmi	315
č. 9 Kontrolní hlášení	318

Seznam přehledů DPH 2025

1.	Legislativa a informace k DPH	123
2.	Teritoria DPH	124
3.	Druhy plnění DPH	125
4.	Daňové subjekty	126
5.	Osoby povinné k dani (§ 5)	127
6.	Sídlo osoby povinné k dani	128
7.	Osoby DPH	129
8.	Osoby veřejné správy (§ 5/3, 4)	130
9.	Právnícké osoby nepovinné k dani	131
10.	Identifikované osoby (IO)	132
11.	Druhy obrátů v DPH	133
12.	Obrat v tuzemsku (§ 4a)	134
13.	Jak počítat obrat u nájmu (ZDP § 9)	135
14.	Některé základní pojmy	136
15.	Vágní povinnosti plátce	137
16.	Provozovna	138
17.	Operace s obchodním závodem	139
18.	Dlouhodobý majetek (§ 4/4)	140
19.	Vykázání pořízení DM v daňovém přiznání	140
20.	Poukazy (§ 15)	141
21.	Virtuální aktivum (§ 36/6/e)	142
22.	Finanční limity Kč a EUR v zákoně	143
23.	Daňové doklady	144
24.	Požadavky na daňové doklady (§ 34)	145
25.	Náležitosti daňového dokladu (§ 29)	146
26.	Zvláštní daňové doklady	147
27.	Zjednodušený daňový doklad (§ 30)	148
28.	Sazby DPH	149
29.	Výpočet DPH zdola – shora	150
30.	Kurz a cizí jazyk	151
31.	Místo plnění u zboží	152
32.	Řetězce (§ 7/3, 4)	153
33.	Soubor zboží a složené plnění, dílčí plnění	154
34.	Je dostatečně známo, za co je úplata předem?	155
35.	Přiznání daně z úplaty před zdanitelným plněním (§ 37a)	156
36.	Záloha a finální faktura	157
37.	Přefakturace	158
38.	Reklamní předměty a vzorky	159
39.	Vratné obaly	160
40.	Vratné obaly – zdanění (§ 36/13)	161
41.	Sazby daně u staveb pro bydlení (§ 49)	162
42.	Definice pojmů u staveb pro bydlení (§ 48)	163
43.	Stavby pro bydlení (§ 48)	164
44.	Stavby pro sociální bydlení (§ 48a)	165
45.	Sazby daně pro sociální bydlení (§ 49)	166
46.	Restituce zemědělci	167
47.	DPH v případech úmrtí	168
48.	Převod práva užívat najaté věci	169
49.	Speciality bez daně	170
50.	Základ daně (§ 36)	171
51.	Vyřazení majetku, ztráty	172
52.	Základ daně pro osoby spřízněné	173
53.	Spřízněné osoby a cena obvyklá (§ 36a/3)	174
54.	Oprava základu daně (§ 42)	175
55.	Oprava základu daně osobou, která přestala být plátcem nebo IO (§ 42a)	176
56.	Oprava výše daně (§ 43)	177
57.	Opravný daňový doklad (§ 45)	178
58.	Nedobytné pohledávky (§ 46)	179
59.	Nedobytné malé pohledávky (§ 46/1/i)	180
60.	Nedobytné pohledávky (§ 46a až 46f)	181
61.	Potvrzení dokladů či oznámení	182
62.	Nesprávné uvedení daňové povinnosti za jiné zdaňovací období (§ 104)	183

63.	VIES – ověřování DIČ pro potřeby DPH	184
64.	Registr plátců DPH	185
65.	Povinnost přiznat plnění (EU)	186
66.	Kdy zdanitelná plnění u služeb a zboží EU	187
67.	Samovyměření DPH EU	188
68.	Souhrnné hlášení	189
69.	Intrastat	190
70.	Služby – místo plnění	191
71.	Služby – výjimky místa plnění	192
72.	Služby osobě nepovinné k dani – výjimky	193
73.	Výjmenované služby pro osoby nepovinné k dani	194
74.	Kulturní, vědecké a výchovné služby (§ 10b)	195
75.	Veletrhy	196
76.	Osobní doprava	197
77.	Stravování	198
78.	Druhy „zprostředkování“	199
79.	„Zprostředkování“ a DPH	200
80.	Práce na movité hmotné věci (= služba) pro EU	201
81.	Příklady na opravu hmotné movité věci	202
82.	Stavební subdodávka – příklad	203
83.	Dodání a pořízení zboží v EU	204
84.	Zboží v EU	205
85.	Důkazy o dodání do EU (§ 64)	206
86.	Písemné potvrzení od pořizovatele	207
87.	2 důkazy odeslání nebo přepravy	208
88.	Třístranný obchod (§ 17)	209
89.	Vykázání třístranného obchodu	210
90.	Prodej zboží na dálku	211
91.	Zboží s instalací nebo montáží	212
92.	Přemístění zboží – přehled	213
93.	Přemístění zboží (fiktivní dodání či pořízení zboží = pohyb vlastního zboží)	214
94.	Přemístění zboží v režimu skladu (§ 18)	215
95.	Lhůty přemístění zboží v režimu skladu	216
96.	Evidence přemístění zboží – přemísťovatel	217
97.	Evidence přemístění zboží – odběratel	218
98.	Nový dopravní prostředek (§ 19)	219
99.	Dodání NDP do jiného členského státu	220
100.	Pořízení NDP z jiného členského státu	221
101.	Dovoz zboží	222
102.	Dovoz zboží s ukončením přepravy v jiné zemi EU (§ 71g)	223
103.	Režim dovozu zboží nízké hodnoty	224
104.	Vývoz zboží (§ 66)	225
105.	Vývoz služeb (§ 67, § 69)	226
106.	Přeprava a služby u dovozu a vývozu zboží (§ 69)	227
107.	Osvobození u knih a obdobné služby	228
108.	Přehled odpočtů DPH	229
109.	Podmínky odpočtu daně	230
110.	Odpočet u osobních aut	231
111.	Opravy odpočtu daně (§ 74 a § 74a)	232
112.	Nezaplacené pohledávky (§ 74b)	233
113.	Daňová optimalizace	234
114.	Přehled odpočtů, vyrovnání a úprav	235
115.	Poměrný odpočet (§ 75)	236
116.	Poměrný odpočet u DM (§ 75/7)	237
117.	Přehled poměrného odpočtu u DM	238
118.	Krácený odpočet (§ 76)	239
119.	Zálohový koeficient (§ 76/6)	240
120.	Vyrovnání odpočtu daně (§ 77)	241
121.	Úprava odpočtu daně (§ 78, § 78a)	242
122.	Jednorázová úprava odpočtu (§ 78d)	243
123.	Přehled vyřazení dlouhodobého majetku	244
124.	Úpravy odpočtu	245
125.	Příklady uplatnění odpočtu u DHM	246
126.	Finanční činnosti (§ 54)	247

127.	Penzijní činnosti (§ 54a)	247
128.	Dodání nemovité věci (§ 56)	248
129.	Od kdy běží pětiletá lhůta pro osvobození (§ 56/3)	249
130.	Dodání pozemku (§ 55a)	250
131.	Vybraná nemovitá věc (§ 56)	251
132.	Dodání vybrané nemovité věci (§ 56)	252
133.	Nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a)	253
134.	Nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a)	254
135.	Kdy nelze uplatnit DPH u nájmu nemovité věci (§ 56a/3)	255
136.	Kdy nelze uplatnit DPH u nájmu nemovité věci (§ 56a/5)	256
137.	Daňové doklady u nájmu nemovitosti	257
138.	Zdravotní služby a zboží (§ 58)	258
139.	Humanitární pomoc (§ 68)	259
140.	Regulační opatření v případě katastrof (§ 109ba)	259
141.	Cestovní služby (§ 89)	260
142.	Koeficient pro výpočet přírážky u cestovních služeb (§ 89)	261
143.	Bazar, umělecká díla (§ 90)	262
144.	Komisionářská a obdobné smlouvy	263
145.	Společnost (bývalé sdružení)	264
146.	Insolvence (§ 99b)	265
147.	Osvobození v osobních zavazadlech	266
148.	Vrácení daně	267
149.	Skupinová registrace k DPH	268
150.	Závazné posouzení dle § 47a, § 71j a § 92h	269
151.	Přenesená daňová povinnost – režimy	270
152.	Proč a od kdy přenesení daňové povinnosti (§ 92a)	271
153.	Stavební a montážní práce (§ 92e)	272
154.	Kompletní plnění u stavebních a montážních prací (§ 92e)	273
155.	Kdy se stane osoba plátcem (§ 94/1)	274
156.	Kdy se stane osoba plátcem povinně (§ 94/1)	275
157.	Zdaňovací období	276
158.	Změna režimu – registrace plátce (§ 79)	277
159.	Změna režimu – zrušení registrace (§ 79a)	278
160.	Zrušení registrace – drobný majetek (§ 79a/3)	279
161.	Povinnost vrátit odpočet při zrušení registrace (§ 79e)	280
162.	Registrace	281
163.	Povinná registrace u služeb přijetím či poskytnutím	282
164.	Uskutečnění plnění u zboží a služeb (§ 24, § 24a)	283
165.	Povinnost přiznat daň (§ 108/3)	284
166.	Zrušení registrace plátce (§ 106)	285
167.	Zrušení registrace identifikované osoby	286
168.	Nespolehlivý plátec a nespolehlivá osoba	287
169.	Ručení za odvod DPH (§ 109)	288
170.	Ručení příjemce (§ 109)	289
171.	Zvláštní režim jednoho správního místa	290
172.	Tuzemské režimy jednoho správního místa	291
173.	Přiznání a platba ve zvláštním režimu	292
174.	Roční uzávěrka DPH	293
175.	Faktury s DPH po 25. lednu	294
176.	Kontrolní hlášení – proč	295
177.	Povinnost podat kontrolní hlášení (§ 101c)	296
178.	Posuzování limitů do KH	297
179.	Lhůty pro podání kontrolního hlášení (§ 101e)	298
180.	Opravné a následné kontrolní hlášení (§ 101f)	298
181.	Postup při nesplnění povinností s KH (§ 101g)	299
182.	Odpověď na výzvu u kontrolního hlášení	299
183.	Pokuty za porušení povinností s KH (§ 101h)	300
184.	Elektronická forma podání (§ 101a)	301
185.	Přeshraniční režim pro malé podniky (§ 109bb až § 109bu)	302
186.	Zvláštní režim jednoho správního místa	303
187.	Provozovatel elektronického rozhraní	304
188.	Dodání zboží usnadněné provozovatelem elektronického rozhraní	305

ÚVOD

Tato publikace je z řady „Zákony v přehledech“. Je založena na principu 80/20, tj. zachycuje 80 % nejfrekventovanějších oblastí z dané problematiky. Měla by vám být nápomocná k tomu, abyste se co nejrychleji, nejjednodušeji, nejsrozumitelněji a nejsprávněji seznámili s problematikou a metodikou DPH.

Do textu úplného znění zákona o DPH jsou zapracovány změny vyplývající ze zákonů, jejichž účinnost je stanovena k 1. lednu 2024. Jsou zde zdůrazněny novelizace přijaté a publikované ve Sbírce zákonů, jejichž účinnost je stanovena od 1. ledna 2024, změna je vyznačena tučným písmem. U novelizací účinných později během daného roku jsou texty zdůrazněny podtrženým písmem. Novelizace účinné v pozdějších letech nejsou z důvodu přehlednosti zapracovány. U novelizací účinných během předešlého roku (tj. 2023) je zvýraznění také tučné, ale pouze dané číslo paragrafu, odstavce aj.

Zvládnutí zákona o DPH není věc jednoduchá, ale pevně věřím, že právě pomocí této publikace se pro vás stane snadnější a mnohem přijatelnější.

Publikaci jistě využijí ve své náročné práci i lektoři zákona o DPH.

Doufám, že vám všem bude tato publikace k maximálnímu užítku.

Publikace je aktualizována a doplněna novými přehledy oproti předešlému vydání.

Větší pozornost je věnována stavební činnosti, která se v režimu přenesení daňové povinnosti, bude týkat většiny plátců.

Na webu české daňové správy najdete pokyny k problémovým oblastem zákona.

Nejaktuálnější informace najdete na internetu. Není nutné uvádět kompletní adresy, protože snad již každý využívá nějaký internetový vyhledávač (např. Google.com). Takže stačí zadat:

vies
interstat
ceska danova sprava (cds)
mfc
euroskop
europa
taric

Informace o Evropské unii, včetně daňové oblasti, jsou na stránce europa.eu.

Své připomínky, náměty i vlastní zkušenosti můžete posílat na adresu autora: dusek.jiri@tiscali.cz.

autor

Seznam zkratek

Paragrafy zákona jsou pro uživatele v různém stupni srozumitelnosti. Jako nejsrozumitelnější lze uvést § 17 o třístranném obchodu.

V zákoně jsou používány velice dlouhé – několikاسlovné – pojmy, které zákon patřičně „prodlužují“ a při čtení velice znepřehledňují.

Tyto termíny lze mnohdy nahradit jednoslovnými pojmy. Jsem si plně vědom toho, že ne ve všech případech zákona tyto zkrácené pojmy stačí.

V publikaci jsou použity:

3Z	= třetí země
DIČEU	= osoba registrovaná k dani v jiném členském státě (= plátce DPH s přiděleným DIČem v některé zemi EU)
DIČ3Z	= zahraniční osoba povinná k dani
DIČCZ	= plátce DPH v tuzemsku, tj. v České republice s přiděleným DIČem v tuzemsku
OID	= osoba identifikovaná k dani
OPD	= osoba povinná k dani
Čekatel	= podnikatel (FO či PO), osoba povinná k dani, která ještě nedosáhla povinného obrátu 1 mil. Kč.
Občan	= osoba, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani (neplátce, nepodnikatel)
NeDIČ	= občan nebo čekatel
DUZP	= datum uskutečnění zdanitelného plnění
DPP	= datum přijetí platby
Postavit dům	= dodání zboží spojené s jeho instalací nebo montáží
Přemístění zboží	= (fiktivní dodání) přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu
NDP	= nový dopravní prostředek
Zaslat víno	= zaslat zboží podléhající spotřební dani
Oprava – úprava – zušlechťovací styk	= práce na movité věci fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno plátcí do země, ze které bylo původně odesláno nebo přepraveno

Zdanění:

- 0 ... osvobozeno
- + ... daní se DPH
- ... odpočet

Systém zrcadlo – co to znamená?

Některé přehledy jsou uváděny jen obecně bez názvů zemí, protože zákon funguje „zrcadlově“. Pokud si uděláte příklad, že jste na straně dodavatele, vidíte, co to pro Vás znamená. Ale zároveň vidíte, co to znamená pro odběratele. A pokud si uděláte opačný příklad, vidíte to na sobě z druhé strany.

Určité paragrafy zákona musí fungovat stejně v ostatních zemích EU.

Takováto schémata jsou označena v pravém horním rohu „zrcadlem“ ☐.

Přehled nejdůležitějších platných změn v DPH

Novelou DPH pro rok 2025 je zákon č. 461/2024 Sb., kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty. Tento zákon obsahuje novely se čtyřmi účinnostmi.

Účinnost od 1. 1. 2025 – např.:

- Změna výpočtu obrátu i limitu pro povinnou registraci
- Vrácení odpočtu u neuhrazených pohledávek po 6 měsících po splatnosti
- Podrobné podmínky vrácení daně u nedobytných pohledávek
- Nový režim pro malé podniky

Účinnost od 1. 7. 2025 – týká se např. těchto paragrafů:

- Stavby pro bydlení (§ 48)
- Stavby pro sociální bydlení (§ 48a)
- Snížená sazba u stavebních a montážních prací (§ 49)
- Dodání pozemku (§ 55a)
- Dodání vybrané nemovité věci (§ 56)

GŘŘ vydalo 2. 1. 2025 Informace ke změnám v oblasti DPH od 1. 1. 2025. Zde se i uvádí, že bude nová samostatná informace k § 74b a k některým dalším paragrafům.

Účinnost od 1. 1. 2026 – např.:

- Vývoz zboží v osobních zavazadlech (§ 66)
- Nárok na vrácení daně (§ 80)
- Vrácení bezdůvodně zaplacené daně (§ 81)

Co nového v oblasti DPH v rámci EU:

Rada EU dne 5. 11. 2024 dosáhla dohody o nových opatřeních, kterými se pravidla EU pro daň z přidané hodnoty (DPH) přizpůsobují digitálnímu věku. Díky novým pravidlům pro elektronické faktury a vykazování údajů v reálném čase, jakož i pro podnikání prováděné prostřednictvím digitálních platforem, bude tento balíček právních předpisů bojovat proti daňovým podvodům, podporovat podniky a prosazovat digitalizaci.

Dohoda se týká tří aktů – směrnice, nařízení a prováděcího nařízení – které společně přinášejí změny tří různých aspektů systému DPH. Nová pravidla:

- plně digitalizují povinnosti v oblasti vykazování DPH u přeshraničních transakcí do roku 2030,
- nařizují, aby online platformy platily DPH za služby krátkodobého pronájmu ubytování nebo silniční přepravy cestujících ve většině případů, kdy jednotliví poskytovatelé služeb DPH neúčtují,
- zlepší a rozšíří online jednotná kontaktní místa pro DPH, aby podniky nemusely procházet nákladnou registrací k DPH v každém členském státě, ve kterém podnikají.

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb.
 zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb.,
 zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb.,
 zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb.,
 zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb.,
 zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb.,
 zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb.,
 zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb.,
 zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb.,
 zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb.,
 zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 458/2011 Sb.,
 zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb.,
 zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb.,
 zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb.,
 zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb.,
 zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 33/2017 Sb., nálezu Ústavního
 soudu č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb.,
 zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 283/2018 Sb., zákona č. 6/2019 Sb.,
 zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 256/2019 Sb., zákona č. 283/2020 Sb.,
 zákona č. 299/2020 Sb., zákona č. 343/2020 Sb., zákona č. 527/2020 Sb.,
 zákona č. 609/2020 Sb., zákona č. 284/2021 Sb., zákona č. 355/2021 Sb.,
zákona č. 363/2021 Sb., zákona č. 371/2021 Sb., zákona č. 93/2022 Sb.,
 zákona č. 366/2022 Sb., zákona č. 432/2022 Sb., **zákona č. 251/2023 Sb.**,
 zákona č. 285/2023 Sb., zákona č. 349/2023 Sb., zákona č. 417/2023 Sb.,
 zákona č. 469/2023 Sb. a **zákona č. 461/2024 Sb.***

*Ustanovení účinná od 1. 1. 2026 nejsou do textu z důvodu přehlednosti zapracována.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží za úplaty osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,

- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
 c) pořízení
 1. zboží z jiného členského státu za úplatu s místem plnění v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu s **místem plnění v tuzemsku** osobou nepovinnou k dani,
 d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.
 (2) Zdanitelné plnění je plnění, které
 a) je předmětem daně a
 b) není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

- (1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

- a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 8 a 10 nebo by byla vrácena daň podle § 80, nebo
 - b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
 - 1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
 - 2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
 - 3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.
- (2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud celková hodnota pořízeného zboží nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a pořízení zboží je uskutečněno

- a) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem ani osobou uskutečňující pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, jejíž obrát v tuzemsku v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce překročil částku podle § 6 odst. 1 nebo jejíž obrát v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku podle § 6 odst. 2 písm. b),
- b) osobou povinnou k dani se sídlem nebo provoznou v jiném členském státě, která
 - 1. je osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat a která jedná jako taková, nebo
 - 2. není osobou podle bodu 1 ani plátcem a která je ve všech jiných členských státech osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
- c) osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
- d) právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se zahrnuje

- a) celková hodnota pořízeného zboží z jiného členského státu bez daně, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska, a
- b) celková hodnota zboží bez daně pořízeného při prodeji zboží na dálku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska.

(4) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se nezahrnuje hodnota pořízeného

- a) nového dopravního prostředku,
- b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
- c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(5) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu

uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

- (1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
 - a) tuzemskem území České republiky,
 - b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
 - c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
 - d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
 - e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- d) Alandy,
- e) Normanské ostrovy,
- f) ostrov Helgoland,
- g) území Büsingen,
- h) Ceuta,
- i) Melilla,
- j) Livigno,
- k) Campione d' Italia,
- l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

- (1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:
 - a) **úplatou peněžitě nebo nepeněžitě protiplnění poskytnuté v přímé souvislosti s plněním včetně dotace přímo vázané k ceně plnění,**
 - b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,
 - c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
 - d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,
 - e) uskutečněným plněním dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková,
 - f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
 - g) zahraniční osobou osoba povinná k dani, která nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,
 - h) u fyzické osoby

1. bydlíštěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
 3. místem pobytu bydlíště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
- i) **sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby a kde se schází její vedení, a adresa sídla, které je zapsáno ve veřejném rejstříku, s tím, že pokud nelze určit pouze jednu adresu, je sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby; nelze-li v případě fyzické osoby takto sídlo určit, je jejím sídlem adresa místa jejího pobytu,**
- j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- k) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
- l) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která
1. nemá sídlo v tuzemsku,
 2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
 3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,
- m) **kapitálově spojeným seskupením seskupení osob, na nichž jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech více osob,**
- n) **personálně spojeným seskupením seskupení osob, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba,**
- o) provozovatelem elektronického rozhraní osoba povinná k dani, která za použití elektronického rozhraní, zejména elektronického tržiště, platformy, portálu nebo obdobného prostředku, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}.
- (2) **Zbožím se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí hmotná věc.**
- (3) **Za zboží se pro účely daně z přidané hodnoty**
- a) **považuje také**
 1. živé zvíře,
 2. lidské tělo a část lidského těla,
 3. právo stavby,
 4. plyn, elektřina, teplo a chlad,
 - b) **nepovažují peníze a cenné papíry s výjimkou**
 1. bankovek a mincí české nebo cizí měny vyrobených pro Českou národní banku nebo obdobnou osobu podle právních předpisů jiného státu,
 2. bankovek, státovek a mincí české nebo cizí měny prodávaných pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu; pro tento přepočet se odstavce 8 použije obdobně,
 3. cenných papírů vyrobených pro emitenta.
- (4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí
- a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehynbno, ani kontejner,
 - b) obchodním majetkem majetkové hodnoty, které slouží osobě povinné k dani a jsou touto osobou určeny k uskutečňování **ekonomické činnosti**,
 - c) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
 1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů,
 2. odpisovaným nehmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví; hmotný majetek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému hmotnému majetku bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele
 3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví^{7d)}; pozemek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému pozemku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele nebo
 4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů, v případě technického zhodnocení hmotného majetku, nebo technickým zhodnocením podle právních předpisů upravujících účetnictví v případě technického zhodnocení dlouhodobého nehmotného majetku,
 - d) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v registru silničních vozidel zapsanou kategorii M₁ nebo M₁G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a)},

- e) nájmem také podnájmem, pacht a podpacht; nájmem se rozumí také zřízení, trvání nebo zánik věcného břemene zřízeného k nemovité věci, pokud jsou naplněny znaky nájmu,
 - f) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.
 - g) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
 - h) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
 - 1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
 - 2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.
- (5) Přemístěním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, mezi členskými státy do členského státu, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno pro účely uskutečňování ekonomické činnosti této osoby, pokud je toto zboží odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo jí zmocněnou třetí osobou.
- (6) Za přemístění zboží se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely
- a) prodeje zboží na dálku do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
 - b) dodání zboží s instalací nebo montáží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
 - c) dodání zboží na palubě lodi, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie,
 - d) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
 - e) uskutečnění plnění osvobozeného od daně podle § 64, 66 nebo 68, nebo obdobně osvobozeného od daně podle právního předpisu členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží,
 - f) poskytnutí služby pro osobu povinnou k dani, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět osobě povinné k dani do členského státu, ze kterého bylo zboží původně odesláno nebo přepraveno,
 - g) přechodného užití zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží pro účely poskytnutí služby osobou povinnou k dani, nebo
 - h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od cla.
- (7) Nejde-li nadále o odeslání nebo přepravu zboží pro účely, pro které se odeslání nebo přeprava zboží nepovažují podle odstavce 6 za přemístění zboží, považují se takové odeslání nebo přeprava zboží za přemístění zboží. V takovém případě se má za to, že přemístění zboží nastává v okamžiku, kdy dotčená podmínka přestane být plněna.
- (8) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

- a) kurz, který je
 - 1. kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou, nebo
 - 2. referenčním směnným kurzem zveřejněným Evropskou centrální bankou; přepočítání mezi českou měnou a měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru, nebo
 - b) v případě, že kurz není pro danou měnu vyhlášen nebo zveřejňován podle písmene a), kurz ostatních měn vyhlášený Českou národní bankou.
- (9) Prodejem zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, pokud
- a) je zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
 - 1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
 - 2. třetí osobou, zasahuje-li podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty⁷⁹⁾, osoba povinná k dani, která zboží dodává, do tohoto odeslání nebo přepravy,
 - b) je zboží dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží není v členském státě ukončení jeho odeslání nebo přepravy předmětem daně, a
 - c) nejde o dodání nového dopravního prostředku ani o dodání zboží s instalací nebo montáží.
- (10) Prodejem dovezeného zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí prodej zboží na dálku s tím, že je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země na území Evropské unie.

§ 4a

Obrat v tuzemsku

- (1) Obratem v tuzemsku se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí souhrn úplat bez daně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečnění plnění, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za
- a) zdanitelné plnění a plnění, které by bylo zdanitelné, pokud by v tuzemsku nebylo osvobozeno v režimu pro malé podniky,
 - b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
 - c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a nebo dodání nemovité věci osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 62, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.
- (2) Za úplatu, která osobě povinné k dani náleží za plnění podle odstavce 1, se považuje rovněž výše základu daně stanovená podle § 36 odst. 6 písm. a) nebo b) pro dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až c) a § 13 odst. 6 nebo poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4.
- (3) Do obratu v tuzemsku se nezahrnuje úplata za dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, není-li toto uskutečnění plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti osoby povinné k dani.

§ 4b

Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond, podílový fond, podfond investičního fondu a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovitě věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku **nebo k právu stavby**, tak i spolu s podílem na tomto pozemku **nebo právu stavby**.

(4) Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i městská část hlavního města Prahy.

HLAVA II UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Danové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osobou povinnou k dani je osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, nebo skupina. Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.

(2) Za samostatně uskutečňovanou ekonomickou činnost se nepovažuje činnost

- a) zaměstnance nebo jiné osoby vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu,
- b) jiných osob než osob podle písmene a), pokud jsou příjmy z této činnosti příjmy ze závislé činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(3) Ekonomickou činností se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a výkon svobodných a jiných obdobných povolání podle jiných právních předpisů, za účelem získávání pravidelného příjmu. Za ekonomickou činnost se považuje zejména činnost spočívající ve využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu.

(4) Stát, kraj, obec ani jiná veřejnoprávní osoba se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci, a to i v případech, kdy v souvislosti s těmito činnostmi vybírají poplatky nebo jiné úhrady.

(5) Osoba podle odstavce 4 se však považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti,

- a) které jsou uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo
- b) při jejichž výkonu se má za to, že dochází k výraznému narušení hospodářské soutěže tím, že osoba podle odstavce 4 nebyla považována nebo

není považována za osobu povinnou k dani; tyto činnosti stanoví vláda nařízením.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinu může vytvořit personálně spojené seskupení nebo kapitálově spojené seskupení, pokud podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje alespoň 40 %. Členem skupiny může být pouze osoba, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.

(2) Jako na kapitálově spojené seskupení, které může vytvořit skupinu, se hledí na seskupení

- a) organizační složky státu a jí zřízené příspěvkové organizace, nebo
- b) územně samosprávného celku a jím zřízené příspěvkové organizace.

(3) Skupina vzniká registrací kapitálově nebo personálně spojeného seskupení jako plátce.

(4) Pokud má člen skupiny

- a) provozovnu mimo tuzemsko, není tato provozovna součástí skupiny,
- b) sídlo mimo tuzemsko, může být součástí skupiny pouze jeho provozovna v tuzemsku.

(5) Odstavec 4 platí obdobně i pro seskupení podle právních předpisů jiného členského státu obdobné skupině, pokud členové tohoto seskupení mají sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.

(6) Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny. Člen skupiny není po dobu svého členství ve skupině osobou povinnou k dani.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny v oblasti daně z přidané hodnoty. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení, po zániku nebo zrušení jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osob, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osoby, která přistoupla ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

Plátci

§ 6

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku nebo osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko je plátcem od prvního dne kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrát v tuzemsku překročil částku 2 000 000 Kč.

(2) Osoba podle odstavce 1 je plátcem dnem následujícím

- a) po dni překročení částky podle odstavce 1, pokud správci daně ve včas podané přihlášce

k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem, nebo

b) po dni, kdy její obrat v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku 2 536 500 Kč.

(3) Osoba podle odstavce 1, která uskutečňuje pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, se nestane plátcem podle odstavce 1 nebo 2, ale je plátcem

a) prvním dnem kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1, pokud tato osoba uskuteční plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v kalendářním roce tohoto překročení, nebo

b) dnem následujícím po dni uskutečnění plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že toto plnění se uskutečnilo poté, co

1. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1 a správci daně ve včas podané přihlášce k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem,

2. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 2 písm. b), nebo pokud uskutečněním tohoto plnění došlo k překročení této částky, nebo

3. v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

(4) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, které byla zrušena registrace z důvodu, že jako plátcе přestala uskutečňovat ekonomickou činnost, je plátcem ode dne, ve kterém uskutečnila plnění, u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že v příslušném nebo bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

§ 6a

Zrušen.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování **ekonomické činnosti** na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo

b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku nebo jemu odpovídající evidence vedené podle **právních předpisů** příslušného státu, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované právnické osoby, která byla plátcem.

(3) Právnická osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní

poměry a právní postavení jejich společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která **není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění zdanitelného plnění** dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která **není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne** dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která **není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne** dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží z tuzemska do jiného členského státu, pokud je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě pro tuto osobu předmětem daně.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabytí po zemřelém plátcovi a který pokračuje v uskutečňování **ekonomické činnosti**, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování **ekonomické činnosti** se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v **jiné ekonomické činnosti**.

§ 6ea

(1) **Provozovatel elektronického rozhraní, který uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží podle § 13a s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.**

(2) **Zahraniční osoba, která uskuteční dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní podle § 13a odst. 2 s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.**

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění, **u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem**, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku, **která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko** a která bude

uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6fa Zrušen.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami ode dne uskutečnění prvního pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně; to neplatí pro

- a) pořízení zboží prostřední osobou při dodání zboží při třístranném obchodu, nebo
- b) pořízení zboží z jiného členského státu, které je osvobozeno od daně podle § 71l.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, **nebo ode dne poskytnutí úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň, a to od toho dne, který nastane dříve, pokud se jedná o**

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží **a tato osoba neusazená v tuzemsku není registrována jako plátce nebo**
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, **nebo ode dne, ve kterém byla přijata úplata za poskytnutí této služby před jejím poskytnutím, pokud je tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě, a to od toho dne, který nastane dříve.**

§ 6j

(1) Osoba povinná k dani, která není plátcem a která bude uskutečňovat vybraná plnění v rámci režimu Evropské unie, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

- a) má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
- b) je v tuzemsku zahájeno odeslání nebo přeprava zboží, pokud je dodání tohoto zboží vybraným plněním, nebo
- c) má v Norském království sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo ani provozovnu.

(2) Osoba povinná k dani, která není plátcem, má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo, a která bude jako zprostředkovatel plnit jménem a na účet osoby uskutečňující vybraná plnění povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

- a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
 1. poskytnutí služby,
 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo
- b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2

Místo plnění

Oddíl 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Pokud je totéž zboží předmětem po sobě jdoucích dodání v řetězci, v rámci kterých je toto zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu do členského státu od něj odlišného, a to od prvního dodavatele přímo poslední osobě v tomto řetězci, pro kterou se dodání tohoto zboží uskutečňuje, platí, že k odeslání nebo přepravě tohoto zboží došlo pouze při jeho dodání

- a) prostředníkoví, nebo
- b) prostředníkem, pokud tento prostředník sdělil svému dodavateli své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, které mu bylo přiděleno členským státem zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Pro účely odstavce 3 se prostředníkem rozumí dodavatel v rámci po sobě jdoucích dodání v řetězci, který

- a) není prvním dodavatelem v rámci těchto dodání a
- b) zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo jím zmocněná třetí osoba.

(5) Odstavec 3 se nepoužije na dodání zboží podle § 13a.

(6) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(7) Při dodání zboží na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, se za místo plnění považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(8) Pro účely odstavce 7 se rozumí

- místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,
- místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,
- přepравou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(9) Při dodání nemovitě věci je místem plnění místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při prodeji zboží na dálku

(1) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

- osoba povinná k dani, která zboží prodává, má sídlo
 - v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo
 - mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,
- zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu, ve kterém má osoba, která zboží prodává, sídlo nebo provozovnu, a
- celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně před-

cházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně při použití směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro den 5. prosince 2017 (dále jen „ekvivalent v jiné měně“); celkovou hodnotou příslušných plnění se pro účely určení místa plnění rozumí hodnota

- zboží prodaného na dálku, pokud jsou splněny podmínky podle písmen a) a b), a
- telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby poskytnutých osobě povinné k dani, pokud jsou splněny podmínky podle § 10i odst. 3.

(3) Místem plnění při prodeji zboží na dálku, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, je místo plnění podle odstavce 1.

(4) Osoba, která prodává zboží na dálku podle odstavce 2, se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(5) Rozhodnutí podle odstavce 4 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 10i odst. 5.

§ 8a

Místo plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku

Místem plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy, pokud je

- zboží odesláno nebo přepraveno do členského státu odlišného od členského státu dovozu, nebo
- na tento prodej použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

Oddíl 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani, která jedná jako taková, považuje

- a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
 - b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.
- (4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

- a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
- b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Službou vztahující se k nemovité věci se pro účely stanovení místa plnění rozumí služba, která má dostatečnou přímou souvislost s danou nemovitou věcí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnicí o společném systému daně z přidané hodnoty⁷⁰⁾.

(3) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě povinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby spočívající v oprávnění ke vstupu na kulturní, uměleckou, sportovní, vědeckou, vzdělávací, zábavní nebo podobnou akci nebo služby přímo související s tímto vstupem osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na oprávnění ke vstupu na akci v případě virtuální účasti osoby povinné k dani.

§ 10ba

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akci, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, osobě nepovinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1, která je přenášena nebo jinak zpřístupňována virtuálně, je místo, kde má osoba nepovinná k dani

- a) sídlo v případě právnické osoby, nebo
- b) místo pobytu v případě fyzické osoby.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

- a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,
- b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,
- c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržitě držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnicí o společném systému daně z přidané hodnoty⁷⁰⁾.

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto

místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

- a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
- b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

- a) službu přímo související s přepravou zboží jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,
- b) službu práce na movité věci nebo službu oceňování movité hmotné věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

- a) převod **nebo** postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky **nebo** podobného práva,
- b) reklamní služby,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní **nebo** jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat **nebo** poskytnutí informací,
- d) bankovní, finanční **nebo** pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovníků,
- f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,
- g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítě tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,
- h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

(2) **Je-li místo plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1 písm. c), d) nebo f) stanovené podle odstavce 1 ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.**

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud jde o

- a) telekomunikační službu,
- b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo
- c) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

- a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo přijmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,
- b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,
- c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména

1. hostitelství internetových stránek,
2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
5. poskytnutí služby výuky na dálku.

(3) Odstavec 1 se nepoužije na poskytnutí služby, pokud

- a) osoba povinná k dani, která službu poskytuje, má sídlo
 1. v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo
 2. mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,
- b) místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7(e)}, je v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba poskytující službu sídlo nebo provozovnu, a
- c) celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně.

(4) Místem plnění při poskytnutí služby, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, osobě nepovinné k dani, je místo plnění podle odstavce 1.

(5) Osoba poskytující službu podle odstavce 3 se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(6) Rozhodnutí podle odstavce 5 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 8 odst. 4.

§ 10j

Zrušen.

§ 10k

Zrušen.

Oddíl 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který

vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že u tohoto pořízení, které bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, splnil v tomto členském státě povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Je-li místo plnění stanoveno podle věty první v tuzemsku, pořizovatel nemá nárok na odpočet daně uplatněné při tomto pořízení zboží z jiného členského státu. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co byla z tohoto pořízení v tuzemsku přiznána daň nebo přiznáno plnění podle odstavce 2, je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla zaplacená daň, nebo o hodnotu přiznaného plnění v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42 odst. 11.

(4) Je-li však dodáno zboží při třístranném obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud

a) pořizovatel

1. uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1,
2. uvedl na daňovém dokladu údaj „daň odvede zákazník“ a
3. podal souhrnné hlášení a

b) osoba, které bylo zboží následně dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je osobou, která je povinna přiznat daň z tohoto následného dodání v tomto členském státě.

Oddíl 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie

a) dočasně uskladněno, nebo

b) propuštěno do celního režimu

1. vnějšího tranzitu,
2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,
3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo
4. aktivního zušlechťovacího styku.

Díl 3 Vymezení plnění

Oddíl 1 Vymezení dodání zboží

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

- a) převod **nebo přechod** vlastnického práva k majetku za úplaty i na základě rozhodnutí **orgánu veřejné moci** nebo vyplývajících ze zvláštního právního předpisu,
- b) **dodání zboží prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto dodání zboží se považuje za**
 1. **dodání zboží zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a**
 2. **dodání zboží zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě,**
- c) přenechání zboží k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému zboží bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele.
- (4) Za dodání zboží za úplaty se také považuje
 - a) použití **zboží** pro účely nesouvisející s uskutečňováním **ekonomické činnosti** plátce, **pokud byl u tohoto zboží nebo jeho části uplatněn odpočet daně,**
 - b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve **zboží**, pokud byl u **toto zboží** nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
 - c) vložení nepeněžitěho vkladu ve **zboží**, pokud vkladatel při **nabytí tohoto zboží** uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení **zboží, které** je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,
 - d) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím zboží pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) **trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro jeho osobní potřebu nebo pro osobní potřebu jeho zaměstnanců,**
- b) **přenechání zboží, které je obchodním majetkem, plátcem bez úplaty, nebo**
- c) **trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro účely nesouvisející s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti.**

(6) Za dodání zboží za úplaty se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) pozbytí obchodního závodu,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplaty, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a)}, nebo
- e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplaty.

§ 13a

Dodání zboží usnadněné provozovatelem elektronického rozhraní

(1) Prodej dovezeného zboží na dálku, jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, který usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za

- a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
- b) prodej dovezeného zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní.

(2) Dodání zboží zahraniční osobou osobě nepovinné k dani na území Evropské unie, které usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za

- a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
- b) prodej zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní nebo dodání zboží provozovatelem elektronického rozhraní osobě nepovinné k dani uskutečněné s odesláním nebo přepravou.

Oddíl 2

Vymezení poskytnutí služby

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také

- a) pozbytí nehmotné věci,
- b) přenechání zboží k užití jinému,
- c) zřízení, trvání a zánik věcného břemene,

d) zavázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje

a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí **orgánu veřejné moci** nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

b) **poskytnutí služby prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto poskytnutí služby se považuje za**

1. poskytnutí služby zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a

2. poskytnutí služby zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním **ekonomické činnosti** plátce,

b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

c) vložení nepeněžitě vkladu v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) **Poskytnutím služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí**

a) **dočasné použití zboží, které je obchodním majetkem plátce, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo**

b) **poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud u přijatého plnění přímo souvisejícího s poskytnutím této služby byl uplatněn odpočet daně.**

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

a) pozbytí obchodního závodu,

b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾

c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcí.

Oddíl 3

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě poukazu

§ 15

Poukaz

(1) Poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí listina,

a) se kterou je spojena povinnost ji přijmout jako úplatu nebo část úplaty za dodání zboží nebo poskytnutí služby a

b) na níž nebo v jejíž související dokumentaci jsou uvedeny tyto údaje:

1. zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta, nebo

2. osoba, která má uskutečnit dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby.

(2) Jednoúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz, u kterého jsou v okamžiku jeho vydání o dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se vztahuje, známy alespoň tyto údaje:

a) sazba daně v případě zdanitelného plnění nebo skutečnost, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a

b) místo plnění.

(3) Víceúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz jiný než jednoúčelový poukaz.

(4) Poukaz je vydán okamžikem, kdy se převede na prvního nabyvatele.

§ 15a

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě jednoúčelového poukazu

(1) Převod jednoúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, uskutečněné osobou povinnou k dani, jejímž jménem je převod proveden.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě jednoúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz vlastním jménem

a) vydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo

b) nevydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, touto osobou osobě, která poukaz vlastním jménem vydala.

(3) Přijme-li osoba povinná k dani jednoúčelový poukaz jako část úplaty za skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě tohoto poukazu, platí odstavec 2 pro skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby v části odpovídající této části úplaty.

§ 15b

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě víceúčelového poukazu

(1) Převod víceúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz přijme jako úplatu nebo část úplaty, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(3) Je-li v přímé souvislosti s převodem víceúčelového poukazu osobou povinnou k dani jinou než osobou, která má povinnost tento poukaz přijmout jako

úplatu nebo část úplaty, poskytnuta samostatná služba, odstavec 1 se na poskytnutí této služby nepoužije.

Oddíl 4

Vymezení pořízení zboží z jiného členského státu

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby, která uskutečňuje dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

- osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo jí zmocněnou třetí osobou, nebo
- pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo jím zmocněnou třetí osobou.

(2) Osobou, která uskutečňuje dodání zboží, se pro účely odstavce 1 rozumí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo osoba, které vznikla nejpozději dnem dodání tohoto zboží registrační povinnost v jiném členském státě s výjimkou osoby, která je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tento stát.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

- přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska plátcem nebo identifikovanou osobou,
- přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou z jiného členského státu do tuzemska,
- přidělení zboží z jiného členského státu do tuzemska ozbrojeným silám České republiky, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky nebo které se podílejí na společném obranném úsilí v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, pokud
 - toto zboží bylo přiděleno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, a
 - dodání tohoto zboží v jiném členském státě těmito ozbrojeným silám ani dovoz tohoto zboží do jiného členského státu těmito ozbrojenými

mi silami nepodléhaly zdanění v tomto jiném členském státě.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje nabytí

- práva nakládat jako vlastník se zbožím, které se
 - dodává s instalací nebo montáží,
 - dodává soustavami nebo sítěmi, nebo
 - prodává na dálku,
- vratného obalu za úplatu.

Oddíl 5

Vymezení třístranného obchodu

§ 17

Třístranný obchod

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Proávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží nevyužívá režim pro malé podniky.

(3) Kupujícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, a která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

- nemá sídlo nebo provozovnu v členském státě kupujícího a
- pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou s místem plnění v tuzemsku, při třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek:

- prostřední osoba
 - není plátcem ani identifikovanou osobou a
 - je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,
- zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,
- prostřední osoba uvede na daňovém dokladu
 - stejně daňové identifikační číslo, které sdělila prodávajícímu, a
 - údaj „daň odvede zákazník“,
- kupující je plátcem nebo identifikovanou osobou a sdělil prostřední osobě daňové identifikační číslo, které mu bylo přiděleno v tuzemsku.

Oddíl 6**Režim skladu uvnitř území Evropské unie****§ 18****Dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie**

(1) Přemístěním zboží v režimu skladu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přemístění zboží prodávajícím za účelem následného dodání tohoto zboží kupujícím v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, pokud

- a) v době zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží
 1. prodávající zná daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží a
 2. má být jeho následné dodání uskutečněno na základě ujednání kupujícího a prodávajícího a
- b) prodávající uvede
 1. přemístění tohoto zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a
 2. daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží v souhrnném hlášení.

(2) Pro účely dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie se rozumí

- a) prodávajícím osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží uskutečňující přemístění zboží v režimu skladu, která nemá v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží sídlo nebo provozovnu,
- b) kupujícím osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, na kterou má být podle odstavce 1 následně převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník.

(3) Přemístění zboží v režimu skladu se nepovažuje za dodání zboží za úplaty a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplaty.

(4) Pokud ve lhůtě 12 měsíců ode dne ukončení odeslání nebo přepravy zboží (dále jen „lhůta pro dodání“) dojde k následnému převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník prodávajícím na kupujícího a podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 jsou stále splněny, považuje se tento převod práva za

- a) dodání zboží do jiného členského státu prodávajícím a
 - b) pořízení zboží z jiného členského státu kupujícím.
- (5) Pokud ve lhůtě pro dodání dojde k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu povinnou k dani než kupujícího, která je registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy přemísťovaného zboží, považuje se tento převod práva za dodání zboží do jiného členského státu a pořízení zboží z jiného členského státu podle odstavce 4, pokud jsou stále splněny ostatní podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 a prodávající zaznamená změnu pořizovatele v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(6) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání dojde k vrácení zboží, které bylo přemístěno v režimu skladu, do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo pře-

praveno, aniž by došlo k převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník podle odstavců 4 nebo 5, a prodávající uvede toto vrácení zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, nepovažuje se toto vrácení zboží za přemístění zboží.

(7) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání přestane být plněna některá z podmínek pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 nebo 2, aniž by došlo k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník podle odstavců 4 nebo 5, nebo k vrácení zboží podle odstavce 6, považuje se přemístění zboží v režimu skladu za dodání zboží za úplaty a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplaty v okamžiku, ve kterém daná podmínka přestane být plněna; okamžikem, ve kterém daná podmínka přestane být plněna, je v případě

- a) převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu než kupujícího nebo osobu povinnou k dani podle odstavce 5 okamžik bezprostředně předcházející tomuto převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník,
- b) odeslání nebo přepravy zboží do členského státu odlišného od členského státu, ze kterého bylo toto zboží původně odesláno nebo přepraveno, okamžik bezprostředně předtím, než jsou odeslání nebo přeprava do tohoto odlišného členského státu zahájeny, nebo
- c) zničení, ztráty nebo odcizení den, kdy
 1. bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno, nebo
 2. byly zničení, ztráta nebo odcizení zjištěny, pokud nelze zjistit, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno.

(8) Pokud se na přemístění zboží v režimu skladu nepoužijí odstavce 4 až 7, dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro dodání se považuje toto přemístění zboží za dodání zboží za úplaty a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplaty.

Oddíl 7**Výbraná ustanovení o novém dopravním prostředku****§ 19****Nový dopravní prostředek**

(1) Novým dopravním prostředkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zboží, které je

- a) motorovým pozemním vozidlem se zdvihovým objemem motoru větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud
 1. je dodání uskutečněno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
 2. má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 6 000 km; nepřihlíží se ke kilometrům najetým v tento den po předání tohoto vozidla,
- b) loď delší než 7,5 m, pokud je dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 100 hodin s tím, že se nepřihlíží k hodinám najetým v tento den po předání této lodi, a pokud se nejedná o loď užívanou k
 1. plavbě na volném moři k přepravě cestujících za úplaty, obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,

2. poskytování záchrany nebo pomoci na moři, nebo
3. pobřežnímu rybolovu, nebo
- c) letadlem o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu za úplat, pokud
 1. je dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
 2. má ke dni uskutečnění dodání nalétáno nejvýše 40 hodin; nepřihlíží se k hodinám nalétaným v tento den po předání tohoto letadla.
- (2) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u motorového pozemního vozidla považuje
 - a) den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státě výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, a to ten den, který nastane dříve, nebo
 - b) v případě, že není stanovena povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, den, kdy
 1. došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto vozidlem jako vlastník,
 2. vozidlo bylo výrobcem poprvé použito pro předváděcí účely, pokud tento den nastal dříve než den podle bodu 1, nebo
 3. bylo na prodejce převedeno právo nakládat s vozidlem jako vlastník v případě, že není prodejci ani kupujícímu znám den podle bodu 1 ani 2.
- (3) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u lodě nebo letadla považuje den, kdy
 - a) došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto dopravním prostředkem jako vlastník, nebo
 - b) byl tento dopravní prostředek výrobcem poprvé použit pro předváděcí účely, pokud tento den nastal dříve než den podle písmene a).

§ 19a

Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem

- (1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu plátcem osobě, která mu nesdělila své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud
 - a) je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou tímto plátcem nebo pořizovatelem a
 - b) plátcem splnil povinnost přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku k daňovému přiznání.
- (2) V případě dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu podle odstavce 1 je plátcem povinen přiložit k daňovému přiznání hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu.

§ 19b

Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobou, která není plátcem

- (1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu osobou, která není plátcem, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu
 - a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,
 - b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo
 - c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).
- (2) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a není identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.
- (3) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a je identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat daňové přiznání, ve kterém uvede toto plnění. K daňovému přiznání tato osoba přiloží hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.
- (4) Pro účely dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu se na osobu, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, hledí jako na osobu povinnou k dani, která jedná jako taková.
- (5) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně, kterou v tuzemsku zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku, a to nejvýše ve výši daně, kterou by byl povinen přiznat plátcem, pokud by dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu touto osobou bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Úplata, kterou osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, obdržela nebo má obdržet za uskutečněné osvobozené plnění, představuje pro účely zjištění nejvyšší výše daně, kterou by byl povinen přiznat plátcem, základ daně; výše daně se stanoví podle § 37 písm. a).
- (6) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, může nárok na odpočet daně uplatnit v daňovém přiznání, které podá do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku; nárok na odpočet daně zaniká, pokud nebyl v této lhůtě uplatněn. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii
 - a) daňového dokladu nebo dokladu o nákupu nového dopravního prostředku a
 - b) dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

§ 19c

Pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí také nabytí práva nakládat s novým dopravním prostředkem jako vlastník od jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

- a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,
- b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo
- c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).

(2) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu od jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, jsou k daňovému přiznání povinni přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21.

(3) Osoba nepovinná k dani, která pořizuje v tuzemsku za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu, je povinna podat daňové přiznání do 10 dnů ode dne uskutečnění tohoto pořízení; toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Daň je splatná dvacátý pátý den následující po dni, kdy byla vyměřena.

(4) Osoba, která pořizuje za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude zapsán v registru silničních vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku. K hlášení o pořízení nového dopravního prostředku je povinna přiložit kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(5) Pro účely vydání potvrzení o zaplacení daně v případě pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu se záloha podle odstavce 4 považuje za zaplacenou plátcem, pokud

- a) tento dopravní prostředek vložil plně do obchodního majetku,
- b) mu vznikl u tohoto přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v plné výši,
- c) jde o vybraný osobní automobil, je daň na vstupu stanovena podle § 72 odst. 3 písm. b),
- d) s hlášením o pořízení nového dopravního prostředku sdělí skutečnosti podle písmen a) až c) správci daně,
- e) není nespolehlivým plátcem a
- f) nemá evidovaný nedoplatek na dani z přidané hodnoty s výjimkou nedoplatku, u kterého je

povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

§ 19d

Lhůty v případě dodání nebo pořízení nového dopravního prostředku

Lhůty podle § 19b a 19c nelze prodloužit ani povolit jejich navrácení v předešlý stav.

Oddíl 8

Vymezení dovozu zboží

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 20a

Vznik povinnosti přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Povinnost přiznat daň při dodání zboží nebo poskytnutí služby vzniká ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění přijata úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího přijetí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(3) Dodání zboží nebo poskytnutí služby je pro účely tohoto zákona známo dostatečně určitě, jsou-li známy alespoň tyto údaje:

- a) zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta,
- b) sazba daně v případě zdanitelného plnění a
- c) místo plnění.

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání tohoto zboží, nebo
- b) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c).

(2) Při dodání nemovitě věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovitě věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyznamení, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovitě věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovitě věci k užívání.

(3) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátko-

vého nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve.

(4) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem

- 1. vyhotovení dokladu o vyúčtování při dodání elektřiny, plynu, tepla nebo chladu, sdílení elektřiny nebo poskytnutí související služby v elektroenergetice, související služby v plynařství nebo jiné služby poskytované za podmínek stanovených energetickým zákonem, nejpozději však uplynutím lhůty pro poskytnutí takového vyúčtování podle energetického zákona, nebo dnem zjištění skutečné spotřeby, pokud energetický zákon nestanoví povinnost poskytovat takové vyúčtování,

- 2. zjištění skutečné spotřeby při dodání vody nebo odstranění odpadních vod, nebo

- 3. zjištění rozsahu poskytnutých služeb při poskytnutí služeb elektronických komunikací,

- c) dnem zjištění skutečné výše částky za službu poskytovanou v přímé souvislosti s nájmem nemovité věci, která byla v souvislosti s tímto nájmem přijata, pokud se nejedná o službu podle písmene b),

- d) dnem použití majetku nebo využití služby při použití zboží nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce,

- e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitý podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

- f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

- g) dnem dodání zboží v případě dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. b)

- 1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při dodání zboží zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

- 2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při dodání zboží zastupující osobou zastoupené osobě,

- h) dnem poskytnutí služby v případě poskytnutí služby podle § 14 odst. 2 písm. b)

- 1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při poskytnutí služby zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

- 2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při poskytnutí služby zastupující osobou zastoupené osobě,

- i) dnem převodu jednoúčelového poukazu, nebo
- j) dnem přijetí úplaty určeným podle použitého předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, v případě

- 1. dodání zboží podle § 13a,

- 2. prodeje dovezeného zboží na dálku, na který je použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

(5) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelné plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(6) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 4 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí

- a) pro kalendářní rok, v němž došlo k uskutečnění zdanitelného plnění,

- b) pro kalendářní rok, v němž došlo k přijetí úplaty nebo úplat, ze kterých plátce vznikla povinnost přiznat daň, ve výši alespoň 10 % z celkové úplaty, kterou má plátce obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění; není-li výše celkové úplaty známa dostatečně určitě, určí se kvalifikovaným odhadem,

- c) v případech podle odstavce 4 písm. b) nebo j), nebo

- d) v případě služby, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát nebo jde-li o službu spočívající ve výkonu funkce insolvenčního správce.

(9) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 1 až 8 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží do jiného členského státu osvobozeném od daně

(1) Při dodání zboží do jiného členského státu nebo dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, na která se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci,

kteřý následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží, se považuje za uskutečněné

- a) dnem přemístění zboží do jiného členského státu, nebo
- b) dnem, kterým se toto přemístění stane dodáním zboží za úplatu, pokud se jedná o přemístění zboží, které se považuje za dodání zboží za úplatu až po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(3) Dodání zboží do jiného členského státu s použitím přemístění zboží v režimu skladu podle § 18 odst. 4 a 5 se považuje za uskutečněné dnem převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník na pořizovatele.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

- a) propuštěním zboží do celního režimu
 1. volného oběhu,
 2. dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo
 3. konečného užití,
- b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro
 1. vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie,
 2. dočasné uskladnění,
 3. celní režim tranzitu,
 4. celní režim uskladnění,
 5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,
 6. celní režim zušlechtnění, nebo
 7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,
- c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,
- d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo
- e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.

(2) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného celního režimu propuštěno.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(4) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do celního režimu volného oběhu propuštěno.

(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a bod 2), je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(6) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Při poskytnutí zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku, je-li osobou povinnou přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je dané plnění poskytnuto, vzniká povinnost přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Zdanitelné plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné

- a) dnem uskutečnění plnění stanoveným podle § 21, nebo
- b) při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 dnem poskytnutí této služby.

(3) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění podle odstavce 1 poskytnuta úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího poskytnutí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni poskytnutí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění podle odstavce 1 spočívající v poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto zdanitelné plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto zdanitelného plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k

- a) uskutečnění zdanitelného plnění, nebo
- b) přijetí úplaty, ze které plátcí nebo identifikované osobě vznikla povinnost přiznat daň.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby nebo dodání zboží s místem plnění mimo tuzemsko vzniká povinnost přiznat plnění ke dni uskutečnění tohoto plnění, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby nebo dodání zboží, v souvislosti s jejichž uskutečněním bylo přijato
 1. zdanitelné plnění, u kterého je plátce oprávněn k odpočtu daně na vstupu podle § 72 odst. 1 písm. c) nebo d),
 2. plnění, u kterého má plátce nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení,

- e) **dobání zboží prostřední osobou při třístranném obchodu,**
 - f) **plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, v souvislosti s jehož uskutečněním bylo přijato zdanitelné plnění nebo plnění, u kterého má plátců nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1.**
- (2) Plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné dnem

- a) uskutečnění plnění stanoveným podle § 21, obdobně
- b) poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení.

(3) Je-li před uskutečněním plnění **spočívajícího v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dobání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f),** u něhož vznikla povinnost přiznat plnění, přijata úplata, vzniká povinnost přiznat **tuto přijatou úplatu ke dni jejího přijetí.** To neplatí, není-li plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li poskytováno plnění s místem plnění mimo tuzemsko spočívající v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dobání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f) po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku u následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k

- a) uskutečnění plnění, nebo
- b) přijetí úplaty, ze které plátců nebo identifikované osobě vznikla povinnost ji přiznat.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátců nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátců nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dobání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a § 18 odst. 4, 5, 7 a 8 se však považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno takové plnění při dobání zboží do jiného členského státu podle § 22.

Díl 5

Daňové doklady

Oddíl 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

Oddíl 2

Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dobání zboží nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

- a) v členském státě odlišném od členského státu, než ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo
- b) ve třetí zemi.

(3) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátců je povinen vystavit daňový doklad v případě

- a) dobání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,
- b) prodeje zboží na dálku do tuzemska s místem plnění v tuzemsku; to neplatí pro prodej zboží na dálku, na který je použit zvláštní režim jednoho správního místa,
- c) dobání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(2) Plátců je povinen v případě uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. a) a d) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) vystavit doklad o použití.

(3) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

- a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li

místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno, pokud jde o:

1. poskytnutí služby,
 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty.

(4) Zahraněční osoba nebo osoba povinná k dani se sídlem ve třetí zemi, pokud se její provozovna na území Evropské unie neúčastní daného plnění, jsou povinny vystavit daňový doklad v případě

- a) uskutečnění zdanitelného plnění, u kterého má podle § 108 odst. 3 povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, nebo
- b) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním zdanitelného plnění podle písmene a) vznikla povinnost přiznat daň ke dni přijetí úplaty.

(5) Osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce je povinna namísto plátce vystavit daňový doklad při prodeji tohoto majetku, a to obdobně podle odstavce 1 písm. a), a poskytnout daňový doklad tomuto plátcí.

(6) Nuceným prodejem obchodního majetku se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí prodej obchodního majetku

- a) soudem při provádění výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu,
- b) soudním exekutorem při provádění exekuce podle exekučního řádu,
- c) správcem daně při provádění daňové exekuce podle daňového řádu,
- d) dražebníkem při provádění nucené dražby podle zákona upravujícího veřejné dražby,
- e) orgánem veřejné moci, nejde-li o prodej obchodního majetku podle písmen a) až d) nebo o prodej obchodního majetku tohoto orgánu veřejné moci.

(7) Dochází-li k nucenému prodeji obchodního majetku plátce takovým způsobem, že se jej účastní více osob podle odstavce 6, má povinnost vystavit doklad o tomto prodeji a poskytnout jej plátcí ta osoba, jejímž prostřednictvím osoba podle odstavce 6 odpovědná za provedení nuceného prodeje obchodního majetku plátce tento prodej zabezpečuje.

(8) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat plnění.

(9) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani

nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno,

- c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(10) Vystavit daňový doklad může namísto osoby povinné k dani jiná osoba, a to na základě jejich ujednání; v tomto rozsahu má tato jiná osoba stejná práva a povinnosti jako tato osoba povinná k dani. Správce daně může tuto jinou osobu vyzvat k prokázání existence takového ujednání.

(11) Osoba povinná k dani je povinna ve lhůtě pro vystavení daňového dokladu vynaložit úsilí, které po ní lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro doklad o použití.

Oddíl 3

Náležitosti daňových dokladů

§ 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) den vystavení daňového dokladu,
- h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,
- i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sazbu daně,
- l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

- a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,
- b) „vystaveno zákazník“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,
- c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno,
- d) údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 19 odst. 1 tuto skutečnost potvrzující, pokud se jedná o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu,